

neumorno delujoči gospodje prišli so blage volje. Vodili so sv. misijon veleč. gosp. superior o. Jakob Horvat, zlatomešnik in knezoškof, duh. svetovalec, č. g. o. Anton Geršak in č. g. o. Franc Janšovec. Učili so nas z lepimi govori na prižnici in v spovednici; in njihove svete nauke ohraniti hočemo v srci vse žive dni. Na tisoče vernega ljudstva udeležilo se je sv. misijona; pri sklepni procesiji dne 31. julija, pri kateri je nosilo sv. misijonski križ, krasno, lepo, mojstersko delo, 24 mož, bilo je 6000 do 7000 ljudij. Take velikanske procesije še pri nas nikdar ni bilo. V imenu hvaležnih farmanov in vseh udeležencev sv. misijona naj bo torej omenjenim veleč. gospodom misijonarjem, preč. g. župniku in vsem, ki so kaj pripomogli, da se je ta cerkvena slovesnost tako sijajno vršila, tukaj javno izrečena najtoplejša in najprisrčnejša zahvala. Bog povrni stotisočkrat!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Iz Medjimurja se je svitli cesar v soboto, dne 10. septembra podal na Erdeljsko, kjer so tudi velike vojaške vaje. V Medjimurju ga je ljudstvo živahno vzprejemalo in donelo je Nj. veličanstvu iz tisoč in tisoč slov. grl veselo živio. — Minister za uk in bogočastje pl. Gautsch, ima debelo kožo ter se nič ne izmeni za jezo Čehov zavoljo zatrtih srednjih šol. Tudi nastavlja profesorje, kakor mu ljubo, na srednjih šolah ter si še s tem nakopava večjo jezo dotičnih krogov. — Na Dunaju se obnavlja te dni trgovinska zveza med Avstrijo in Italijo. Nova carina, ki jo Italija vpelje na špirit, sladkor in pivo, je naši trgovini na škodo. Mogoče, da jo še prepreči naša vlada. — Našim kosam se čedalje bolj zapera pot v tuje dežele, da si so veliko bolje, kakor tuje. Štajarska obrtniška kamora prosi sedaj vlado, naj povrne ona carino, ki se pobera za jeklo v tujih deželah. To bi bilo pač dobro, toda težko, če se uda vlada. — Koroški ultranemški kričači se bojé dveh oo. jezuitov, ki vodita poslej bogo slovjé v Celovcu. Kako malo pač ima ta gospoda zaupanja v svoje težnje, če sta jim že dva meniha nevarna! — Na c. kr. državni gimnaziji v Kranju se ne vzprejmó več učenci ali tudi v Ljubljani bode za-nje težko prostora, ker ne pripusti naučni minister nove paralelke, ko bi je tudi potreba nastala. — Cirkniško jezero je letos popolnem suho, tako že več let ni bilo. — Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani šteje sedaj 64 podružnic, 23 pokroviteljev, 516 ustanovnikov, 2530 letnikov in 871 podpornikov ter enega častnega člana. Denarja se je doslej nabralo 11.334 gld. 28 kr. — Po Goriškem se ostro postopa sedaj zoper očitne plese, ki so po nekaterih vaseh že prava kuga za mladino. Tako je dobro. — Italijansko društvo „pro

patria“ je za Primorje to, kar je pri nas šulverein, že na večih slov. krajih je vsled tega italijanska šola, a učenci so slovenski. Žalostna nam majka! — V Opatijo pride te dni princ Louis Napoleon, drugi sin princa Jerome, ter ostane ondi kacic 14 dni. — C. kr. obrtna šola v Trstu še se ne odpre kmalu, ker še poslopje za-njo ni v redu, kedar pa se za-ne, odpre se h kratu 5 oddelkov. Ako bode dovolj slov. učencev, bode poduk na tej šoli tudi slovenski, sicer pa je italijanski. — V Zagrebu je dr. D. Starčević obsojen na 6 let težke ječe zavoljo goljufije, ob enem izgubi tudi naslov doktorja. — Ogerska vlada ima nevoljo s tovarnami za železnine, stale so blizu 7 milj., a najemnine se ji ponuja samo 100.000 gld. V tem ji torej ne gre po godu, tembolj se pa razumeje na pomadjarjenje Slovakov in Hrvatov.

Vunanje države. V Trnovem je bila velika rabuka zoper Karavelovo stranko ter se je ljudstvo odločno postavilo na stran novega kneza. Kakor je podoba, novo ministerstvo ne ostane dolgo na krmilu. — Turčija še ni ničesar ukrenila gledé Bolgarije, tudi se zatrjuje, da se od nje nič ne stori za ruski predlog, če je Rusiji kaj na njem, naj pa ga sama vele-vlastim predloži. Tako ravna Turčija menda najpametniše. — V Rusiji natolcuje se avstrijska vlada, češ, da je ona pripravila kneza Ferdinanda v Bolgarijo, avstrijska vlada pa ne da na to nič odgovora, kar je menimo, da najbolje. — Nemški cesar je v Stettinu, kjer so velike vojaške vaje, pravi se, da pričakuje tje ruskega cara ali doslej ni podoba, da ta pride. — Shod nemških katolikov v Treviru je bil glasna priča, da stoji velik del Nemcev trdno za katoliško cerkev in pravice sv. Očeta. — V Michelstownu so zaprli irskega poslanca O' Briena, ker ni prišel na sodnijo, pred katero so ga pozvali. Ljudstvo se je pa potegnilo za svojega poslanca ter se je sprijelo s policijo. Le-ta je segla za orožje in je več mož ranjenih. — Sedan je francosko ministerstvo si prizadeva na vse moči, naj spravi republikance pod svoj klobuk, toda doslej ima v tem le malo sreče. — Španjska kraljica, Kristina, je avstrijska nadvojvodinja, ali pridobiva si čedalje bolj srca ponosnih Španjcev za-se in svojega Sina. Le-ta je sedaj 2 leti star. — Po Italiji se čedalje bolj širi želja med prostim ljudstvom, da se mora sv. Očetu povrniti, kar se jim je s silo vzelo, liberalna gospoda pa se ustavlja tej želji in je torej še malo upanja, da se k malu vresniči. — V Aleksandriji, to je v Spodnji Afriki, in tudi v Kajiri se bojé tamošnji kršč. prebivalci turških praznikov, kurban-bairam in v resnici se muhamedansko ljudstvo kaže čedalje bolj sovražno kršč. nasebam, v njih varstvo je ondi pa le malo angleških vojakov. — Ameriške zedinjene države delajo priprave za sto-

letnico svoje svobode. Ta bode seveda velikanška, drugačnja tudi ni mogoče v Ameriki.

Za poduk in kratek čas.

Dvanajst bratov in kraljičin.

(Pravljica od sv. Ane v Slovenskih goricah.)

Oče Kožuh je imel 12 sinov. Bili so živahni in hrabrost se jim je brala na obrazu. Neko nedeljo po večernicah, napotijo se v krčmo in se veselijo tamkaj dalj časa pošteno, a zmanjkalo jim je konečno v mošnji — evenka. Žalostno se pogledujejo. Krčmar opazi zadrego ter jim reče: „Ker vas je 12 bratov nocoj v moji krčmi, veseli me to izvanredno, to še veliko bolj, ker ste si v duhu vsi jednaki. Radi tega vam dam piti in jesti, kolikor vam diši, tudi godbo si lahko pokličete in brhke plesalke, da se s tem činom — veselite“. Plačati jim ni potreba ničesar.

Drugi dan zažene oče vse svoje sine na travnike, da tamkaj krtovino in druge zviške poravnajo. Sini marljivo delajo. Blizu poludne ugleda starejši brat, Mirko, da prihaja krčmar proti očetovi hiši. V rokah je držal kos papirja — z računom, katerega so dolžni na pijači in jestvini, godbi in plesu. Mirko reče: „Ljubi bratje! podajmo se med svet, ker pri očetu bomo radi tacega ravnanja slabo obstali“. Vsi mu pritrdijo, in se podajo po dolgi šumi v drugo deželo.

Poldan zvoní, ljudje molijo pobožno „angeljevo pozdravljenje“. Tudi mati Kožuhovka se je s svojim starim prstom pokrižala ter je nesla dvanajsterim sinom svojim obed. Tjekaj prišedši pa se prestraši, ker ne najde svojih ljubljencev. Žalostno pogleduje tamkaj ležeče orodje, katero so sini popustili. Mati si je pa mislila to-le: Sini so celo noč pijančevali, sedaj so pa zlezli v šumo in tamkaj spavajo. Hiti v šumo in kliče: „Ljubi sini, kje ste?“ A ni jednega glasú ne dobi. Žalostna se povrne z jedili domu.

Sini so potem dalje časa potovali, preden so dospeli v drugo deželo; tamkaj slišijo o nabiri vojaških novincev. Takoj se tje napotijo in vstopijo pri onem kralju kot prostovoljci v vojaško službo, proti temu pogoju, da vseh dvanajst uvrstijo v jeden oddelek. Dovolí se jim. V vojski so se hrabro obnašali, zlasti najmlajši Milko, ki je zato vedno više stopal, med tem, ko so bratje zaostajali.

Necega dne je rekel Mirko: „Dragi bratje, vem, sreča nas gotovo čaka, dejte, ubežimo od tod, postanimo v vojski — beguni!“ „Dobro, brate!“ mu potrdijo in pobegnejo s konji vred.

Na potu so že dalj časa in pridejo do krčme, se izvanredno razveselí ter v nji se poživé prav dostojno. Krčmar je odhajajočim raz-

ložil o zakletem gradu in 12 kraljičinah. Ta se nahaja kake tri dni od tod, ter pravi, da ni varno va-nj hoditi, ako hočejo živi in zdravi ostati. Mirko pravi: „Dobro bratje! mi pohodimo oni grad.“ Takoj se napotijo zopet po nekejši šumi naprej.

Tri dni so hodili do onega gradu. Nobene hiše ni, huda lakota jih tare. Namerjavali so že jednega konja zaklati, da si lakoto utolažijo a premisljlo si. Pride noč. V hudi temi dospejo, ob poldeseti uri do neke kapelice, v kateri je brlela lučica, in za lučico je kazala roka na zakleto graščino. Tega se mladenčič razveselijo in kakor prerojeni pohitijo pogumno proti njej.

Celi grad je bil čarobno razsvitljen, jednako tudi hlev, v katerega konje zaženo; v njem je bilo pripravljeno prostora za 12 konjev, in tudi v jaslích obilo krme. Sedaj ukrenejo v grad. Tu najdejo večno tihoto, nikjer žive duše; a v III. nadstropju je bila v jedilnici pogrnjena velika miza, pripravljenih okolo nje 12 stolov, na mizi 12 krožnikov in drugih jedilnih priprav; a jedi in pijače ne vidijo. Na stropu visel je velik svetilnik, na katerem je gorelo mnogo sveč. Med tem si mislijo: Kaj nam pomaga vse to, ako nimamo ničesar prigriznoti. Sedaj ugledajo — rone, ki jim prinesó tečne juhe ter vsakovrstna druga jedila in pijače na mizo. Dobro si naložijo želodce. Polagoma pride enajsta ura. Vrata se odpro in v jedilnico stopi pred osupnjene brate 12, kakor oglje črnih — zakletih kraljičin. Najstarejša Milica jame govoriti: „Božji ljudje, kakó ste sem prišli v ta nevarni kraj, kajti rešiti nas na nikaki način ne morete, pogoji so — preostri.“ A oni, kakor iz jednega grla odgovoré, da so pripravljeni jih rešiti, samo pogoje jim naj naznanijo.

(Dalje prih.)

Smešnica 37. Dečku je prst obolel, že več dni si ga je obvezoval. Vpraša ga tedaj njegov kum, ali nima zdravnika, da mu prst izvrači. „Imam“, odgovori deček. „Koga?“ vpraša kum na dalje. „Boga“, zatrdi deček. „No“, reče pa sedaj kum, „kaj dela pa potlej zdravnik pri tebi?“ „Prst mi ogledava“, je kratek odgovor dečka.

Razne stvari.

(Zahvala.) Prostovoljna požarna bramba na Ljubnem izreka Njih ekscelenciji premilostljivemu knezu in škofu, dr. Jakob Maksimiljanu v Mariboru za njej v nakup gasilnega orodja velikodušno podeljeno podporo v znesku 25 gld., najtoplejšo zahvalo. Odbor.

(Volilni shod) V nedeljo dne 18. t. m. ob 3. uri popoldne bode državni poslanec gosp. dr. L. Gregorec poročal o svojem delovanju volilcem Ptujkega okraja v Ptuj v Narodnem